

τὸ στομάχι σου, ὅλη μέρα σκύβεις, σκύβεις Νάξ. (Ἄ-
πύρανθ.) Αὐτὸς ἀπ' τὸ γράψ' μο λιποθύμ' σε Ἀλόνν. Πό-
σες ἀράδες γράψιμο σὰς ἔβαλε ὁ δάσκαλος; Πελοπν.
(Δάρα Ἀρκαδ.) Ἐγὼ ἄλλη δουλειὰ δὲ νειώθω ἀπὸ τὸ
γράψιμο Γ. Ψυχάρ., Στὸν Ἰσκιο, 128. Φροντίζεις μὲ
λόγια καὶ συμβουλές καὶ γραφίματα νὰ γίνεται τὸ καλὸ Ι.
Δραγούμ., Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλήν., 64. || Φρ. Πέφτω μὲ
τὰ μοῦτρα 'ς τὸ γράψιμο (ἀσχολοῦμαι ἐντατικῶς μὲ γρα-
φικὴν ἐργασίαν) σύνθηθ. Τὰ γραφίματα τῆς μοῖρας - τοῦ
θεοῦ (αἱ ραφαὶ τοῦ κρανίου ἢ τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου ἢ τοῦ
προσώπου τοῦ βρέφους ἐξανθήματα) ταῦτα θεωροῦνται ὡς
γράμματα τῆς μοῖρας καὶ ὡς δηλοῦντα τὰ μέλλοντα νὰ συμ-
βῶσι) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 122. Γραφίματα τοῦ θεοῦ
(τὰ ἐκ γενετῆς χωρίσματα τῆς κόμης εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ
κρανίου ἢ ἀλλαχοῦ) Κάρπ. || Ἄσμ.

Κι ἀπὸ τοῦ γράψ' μου τοῦ πούλν κι ἀπὸ τὴ συλλογὴ του
ἐσείστηκαν τὰ χέρια του κι χύθ'κιν τοῦ μιλάθ'
Μακεδ. (Δαμασκ.) || Ποίημ.

Ἔντονε! μαμουριασμένος, | 'ς τὰ γραφίματα γυρμένος
Δ. Σολωμ., 316. Συνών. γ ρ α φ ή, γ ρ ά ψ η, γ ρ α ψ ί μ ι.
β) Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς Ἀλόνν.: Τὸ γραφί ἔνα
γράμμα. Τί γραφίματα ἦταν αὐτὰ ἀπ' τὸ γραφί! Συνών.
γ ρ ά μ μ α 5. 2) Ὁ γραφικὸς χαρακτήρ κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ.): Ἐχει καλὸ-
ἄσκημο γράψιμο. Τίνος γράψιμο εἶναι; Γνωρίζω τὸ γρά-
ψιμό του κοιν. Ἐγνωρίζω τὸ γράψιμόν αὐτ' Τραπ. Χαλδ.
Τὸ γράψιμό σι ὁ 'ς' καλὲ (ὁ γραφικὸς του χαρακτήρ δὲν
εἶναι καλὸς) Πραστ. Συνών. γ ρ ά μ μ α 4. 3) Ἡ συμβο-
λαιογραφικὴ πρᾶξις, τὸ προικοσύμφωνον Ἀνδρ. Σάμ.:
Εἴχανε σήμερα γραφίματα 'ς τοῦ Γιώργη Ἀνδρ. Συνών.
γ ρ ά μ μ α 5β. 4) Τὸ πεπρωμένον, ἡ μοῖρα Ἀνδρ.: Δὲν
εἶναι καλὰ τὰ γραφίματά του. Συνών. γ ρ ά μ μ α 10. 5)
Μαγεῖα γενομένη διὰ τῆς γραφῆς μαγικῶν ἐπωδῶν ἐπὶ τρι-
γωνικῶν περιάπτων σκοποῦσα τὴν βλάβην τοῦ ἐχθροῦ ἢ
τὴν ἀνάπτυξιν ἔρωτος ἢ μίσους μεταξὺ προσώπων Πόντ.
(Κερασ.): Μὲ τὸ γράψιμον ἐποίκεν τὸν παιδᾶν κ' ἐφέκεν
τὸ κοντιδί' (μὲ τὰ μάγια ἔκαμε τὸν νέον νὰ ἀφήσῃ τὴν
νέαν). Συνών. μ ά γ ι α, μ α γ ι λ ί κ ι α. β) Νόσος προ-
κληθεῖσα ἐξ ἐπιδράσεως μαγείας Πόντ. (Κερασ.) 6) Ποι-
κίλματα, σχέδια ἐνυφασμένα Θράκ.: Τὰ γράφουμι 'ς τοὺν
ἀργαλειό. Ἰ, πόσα εἰδῶν γραφίματα ἔχουμι!

γραψούρα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἄορ. ἔ γ ρ α ψ α τοῦ ρ. γ ρ ά φ ω καὶ
τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύ ρ α.

Τὸ παρατεταμένον καὶ ἐνοχλητικὸν γ ρ ά ψ ι μ ο.

Γρεβενιτόπουλο τό, ἐνιαχ. Γριβινιτόπουλου Μακεδ.
(Γρεβεν.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος Γ ρ ε β ε ν ί τ η ς καὶ τῆς
παραγωγ. καταλ. -π ο υ λ ο.

Τέκνον Γρεβενίτου, κατοικοῦ τῶν Γρεβενῶν: Ἄσμ.
Φεγγαράκι μου λαμπρό, | φέγγι κι πιρπάταγι,
γιὰ νὰ σὶ ρουτήσουμι | γιὰ τὰ δυὸ Γρικόπουλα
κι Γριβινιτόπουλα.

γρεγάλα ἡ, Μῆλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ε γ ά λ ι ὡς μεγεθ.

Ἰσχυρὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

γρεγαλάκι τό, Πόρ. Σαλαμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ε γ ά λ ι ὡς ὑποκορ.

Ἐλαφρὰ πνοὴ τοῦ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἐνθ' ἄν.:
Πῆρε γρεγαλάκι Σαλαμ. Συνών. γ ρ ε γ ά λ ι, γ ρ ε γ ο υ -
λ ά κ ι.

γρεγάλης ὁ, Ζάκ. — Γ. Σαχτούρ., Ἱστορ. Ἡμερολ.,
132 D.C. Hesseling, Mots marit., 16 G. Meyer, Neugr.
Stud. 6, 24 — Λεξ. Βάιγ. Λάουνδ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ.
361 γ ρ ι γ ά λ 'ς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γρεγάλης G. Meyer,
ἐνθ' ἄν. γρεγάλη Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ *grecale* = βορειοανατολικὸς ἄνεμος.
Ὁ τύπ. γ ρ ε γ ά λ η ς καὶ εἰς Σομ.

Ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἐνθ' ἄν.: Καὶ μὲ ὀλίγον
γρεγάλη ἐτρανούσαμε ὑποκάτω τοῦ κάβου Γ. Σαχτούρ.,
Ἱστορ. Ἡμερολ., 132. Συνών. γ ρ ε γ ο β ό ρ ι, γ ρ έ γ ο ς,
μ έ σ η ς.

γρεγάλι τό, Ἀθῆν. Ἀνδρ. Ἀντίπαξ. Εὐβ. (Χαλκ.)
Μῆλ. Παξ. Πειρ. Πόρ. Σαλαμ. Σέριφ. γρεγάλι Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά λ ι.

Ἐλαφρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου ἐνθ' ἄν.: Τὸ πρωτὶ
τὸ εἶχε 'ς τὸν πουνέντε, μὰ τώρα τὸ βραδάκι τὸ γύρισε 'ς
τὸ γρεγάλι Ἀθῆν. Πειρ. Μᾶς ἔπιασε 'ς τ' ἀνοιχτὰ γρεγάλι
αὐτόθ. Ἐγινε - πῆρε γρεγάλι καλὸ Σαλαμ. || Γνωμ.

Καὶ τοῦ ἡλίου τὰ ποδάρια | πουνεντίνια γιὰ γρεγάλια
(τοῦ ἡλίου τὰ ποδάρια = αἱ διὰ μέσου τῶν νεφῶν διαπερῶ-
σαι ραβδωταὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, αἱ ράβδοι τῶν ἀρχαίων,
πουνεντίνια = ἐλαφροὶ δυτικὸι ἄνεμοι, γιὰ = ἦ) Μῆλ. Συνών.
γ ρ ε γ α λ ά κ ι, γ ρ ε γ ο υ λ ά κ ι.

γρεγαλίζω Σαλαμ. γρεαλ-λίζ-ζω Μεγίστ. Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ε γ ά λ ι.

Ἀπροσ. 1) Πνέει βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἐνθ' ἄν.: Ἀρ-
χισε νὰ γρεγαλίζῃ Σαλαμ. Σὲ λίγο θὰ γρεγαλίσῃ αὐτόθ.
Γρεγάλισε κ' ἔπειτα φύγαμε αὐτόθ. 2) Ἐπὶ ὀφθαλμῶν, θο-
λοῦμαι Σύμ.: Ἐγρεάλ-λισαν τὰ μ-μάτια μου ἀπὸ τὴν
θεῖνα.

γρεγάρω Πελοπν. (Ἀργολ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ έ γ ο ς.

Ἀπροσ., ἀρχίζει νὰ ἐξασθενῇ ὁ πνέων βορειοανατολικὸς
ἄνεμος, ὁ γ ρ έ γ ο ς: Γρεγάρει ὁ καιρὸς.

γρεγάτσα ἡ, Πόρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ά τ σ α.

Ἡ ἰσχυρὰ πνοὴ βορειοανατολικοῦ ἀνέμου.

γρεγοβόρι τό, ἐνιαχ. γρεοβόρι Νάξ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ β ο ρ ι ά ς.

Ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἐνθ' ἄν. Συνών. β ο ρ ρ α -
π η λ ι ώ τ η ς, γ ρ ε γ α λ ά κ ι, γ ρ ε γ ά λ η ς, γ ρ ε γ ά -
λ ι, γ ρ έ γ ο ς 1, μ έ σ η ς.

γρεγογάρμπι τό, ἐνιαχ. γρεογάρμπια τά, Ἡπ. (Πάργ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ γ α ρ μ π η ς.

Ταυτόχροнос πνοὴ ἀντιθέτων ἀνέμων, ἥτοι βορειοανα-
τολικοῦ καὶ νοτιοδυτικοῦ μὲ συνέπειαν τὴν καιρικὴν ἀκα-
ταστασίαν ἐνθ' ἄν.

γρεγολεβάντες ὁ, σύνθηθ. γριγουλιβάντ'ς Στερελλ. (Γα-
λαξ.) γρεκολεβάντες Λεξ. Ἡπίτ. γρεολεβάντες Ἀμοργ.
Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Ἡπ. (Πάργ.) Καστ. Κέρκ. Παξ. Σῦρ.
γρεολεβάντες Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Καστ. Κέρκ. Παξ. Σχι-

νοῦς. Τῆν. (Ἰστέρν.) γρεβολεβάντες Θεσσ. (Τρίκερ.)—Λεξ. Βυζ. δρεολεβάντες Ἰθάκ. γρεγολεβάντης πολλαχ. γρεγολεβάντης Κύθν. γρεκολεβάντης Εὐβ. (Κάρυστ.) γρεολεβάντης Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σκίαθ. Χάλκ. Χίος γρεολεβάντης Θράκ. (Αἰν.) Κεφαλλ. (Χαβδᾶτ.) Λέρ. Μεγίστ. Πάτμ. γριουλιβάντ'ς Ἡπ. Θεσσ. γριουλιβάντ'ς Εὐβ. (Λιχᾶς) γριουλιβάντ'ς Σάμ. γρεγολεβάντο τό, Κάρπ. γρεολεβάντο Κέρκ. Κεφαλλ. (Χαβδᾶτ.) γρεολεβάντο Κάρπ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gregolevante* = ὁ βόρειος-βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

1) Ἄνεμος πνέων ἀκριβῶς μεταξὺ τοῦ γ ρ έ γ ο υ (μέσου) καὶ τοῦ λ ε β ᾶ ν τ ε (ἀπηλιώτου) κοιν.: Ἀνάμεσα 'ς τὸ γρέο καὶ 'ς τὸ λεβάντε εἶναι ὁ γρεολεβάντες Καστ. Ὄταν κοντεύαμε νὰ φτάσουμε 'ς τὴν Ἐρείκουσα, ἄρχισε ἕνας γρεολεβάντες ποὺ μᾶς ἄλλαξε τὸν ἀδόξαστο Κέρκ. Ὁ καιρὸς εἶναι δρεολεβάντες ποῦρος (=καθαρός, πραγματικὸς) Ἰθάκ. Μοῦ 'φευγε τὸ κάτουρο στάλα - στάλα ἀπὸ τὸ κρύγιό μου, ἅμα ἐφύσουνε ὁ γρεολεβάντες Ἐρεικ. Ἡ τράτα θέλει βάρκα νὰ πετάῃ σὰ σαῖνι τσί θάλασσες μὲ τσοῦ γρεολεβάντης καὶ τσί σοροκάδες αὐτόθι. Ὁδες ἤμαστε κοδὰ 'ς τὸ γάβο, σοῦ κατεβάζει ἕναν ἄγριο γρεολεβάντε κ' ἡ θάλασσα ὅλη σοῦ γίνηκε ἕνας ἀφρός Παξ. Σήμ-μερα φυσᾷ γρεολεβάντης Κύπρ. Ἐδῶ μέσα χύνει πολὺ ἀέρα ὁ γρεολεβάντης Σκίαθ. Τὸ γρεγολεβάντε οἱ ναυτικοὶ τὸν λένε μάννα τῆς βροχῆς Ν. Χαλιόρ., Ὑδρείκ. Θρῦλ., 163. Ἀπ' τῇ θάλασσα τὰ ἴδια καὶ χειρότερα, γρεγολεβάντες δυνατός, φορτοῦνα Α. Παπαδιαμ., Χριστουγενν. διηγ., 80. Τὸ χιονόνερο ἤρχισε νὰ ἐπιρρίπτῃ ὀρμητικῶς ὁ γρεγολεβάντες Α. Μωραϊτίδ., Διηγ. 2, 88. || Ἄσμ.

Χύν' ὁ βοριάς μὲ τὸ νερὸ κι ὁ νότος μὲ τὸ χιόνι,
τὸ ῥημο γρεολεβάντο τὸ σταυρωτὸ χαλάζει!

Κάρπ. 2) Ἡ ἐπὶ τῆς βορειοανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ οἰκήματος τοῦ μύλου ὑπάρχουσα ὀπή, ἡ ὁποία χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ στρέφῃ τὸν ἄξονα καὶ τὸν τροῦλλον τοῦ ἀνεμομύλου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου γρεγολεβάντε Κύθν.

γρεγολεβαντούρα ἡ, Γ.Σακκᾶ, Ν. Ἑστ. 22 (1937), 1571.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γ ρ ε γ ο λ ε β ᾶ ν τ ε ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ῦ ρ α.

Ὁ ἄνεμος γ ρ ε γ ο λ ε β ᾶ ν τ ε ς: Ἡ γρεγολεβαντούρα ἄρχισε νὰ σπάζῃ κ' ἡ ἄχνα τοῦ μπουγαζιοῦ νὰ γίνεται πιὸ διάφανη τώρα.

γρεγοπούλλι τό, ἐνιαχ. γρεοπούλλι Προπ. (Κύζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γ ρ έ γ ο ς καὶ π ο υ λ λ ι.

Τὸ πτηνὸν Χαραδριὸς ὁ ὑέτιος (*Charadrius pluvialis*) τῆς οἰκογ. τῶν Χαραδριδῶν (*Charadriidae*), τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ πιστεύεται ὅτι προαγγέλλει ἐπικείμενον γρέγον ἄνεμον καὶ βροχήν. Συνών. β ρ ο χ ο π ο ῦ λ λ ι.

γρέγος ὁ, κοιν. γρέγους κοιν. βορ. ἰδιωμ. γρέκος Κύπρ. D.C. Hesseling, Mots marit., A. Maidhof, Neugr. Rückwand, 11 H. Kahane, Byz. Neugr. Jahrb. 15 (1939), 105 γρέος σύνθηθ. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γρέους Σάμ. γρέβος Λεξ. Βυζ. γρέβους Εὐβ. (Λιχᾶς) Θεσσ. (Τρίκερ.) Πόντ. (Οἶν.) γρέος Ἰθάκ. Νάξ. (Χώρ.) ἐγρέος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Δαμαρ. Κινίδ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *grego* = βορειοανατολικὸς ἄνεμος.

1) Ὁ ΒΑ ἄνεμος, ὁ λεγόμενος καὶ μέσης κοιν. καὶ

Πόντ. (Οἶν.): Φυσᾷ γρέγος, θὰ βρέξῃ Σαλαμ. Θὰ φ' σήσ' γρέος Λευκ. (Φτερν.) || Τὸ πατεῖ 'ς τὸ γρέγο (ἤρχισε νὰ πνέῃ γρέγος, ΒΑ ἄνεμος) Κίμωλ. Βαστοῦν οἱ γρέγοι (ἐπιμένουν οἱ γρέγοι, οἱ ΒΑ ἄνεμοι) Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσιν. Ἐγκυκλ., 209. Ἐγρέος: -Σπίτι στερέο! (ἐπειδὴ ὁ ΒΑ ἄνεμος εἶναι σφοδρὸς, πρέπει αἱ στέγαι τῶν οἰκιῶν νὰ εἶναι στερεαί) Νάξ. (Φιλότ.) || Γνωμ.

Μὲ γέρο γρέο ἀρμένιζε, σουρόκο παλληκάρι

(καλὸν εἶναι νὰ ταξιδεύῃ κανεὶς, ὅταν ἔχῃ κοπάσει ὁ βορειοανατολικὸς ἄνεμος ἢ ὅταν ἀρχίζῃ νὰ πνέῃ ὁ σιρόκος) Κεφαλλ.

Πονέντες καργᾶδος, | γρέος παρτσᾶδος

(ὅταν ἀρχίσῃ νὰ πνέῃ ἰσχυρὸς δυτικὸς ἄνεμος, ὁ ΒΑ παύει) Θήρ. (Οἶα). Ἡ φωτιά εἶναι γρέος καὶ κακοσβεύεται (τὸ πῦρ δυσκόλως καταστέλλεται, διότι ἐξαπλοῦται καὶ ἰσχυροποιεῖται ὡς ὁ γρέγος) Κεφαλλ.

Ἐ γρέος εἰς τὴ θάλασ-σα σὰμ μέρμηγκας γεν-νεύεται (ὁ ΒΑ ἄνεμος ἀσθενῶς πνέων κατ' ἀρχὰς ἐπιτείνεται κατὰ μικρὸν) Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἐφτὰ Ἀπρίλη ἦτανε, μὴν εἶχε ξημερώση,
πού 'καμ' ὁ γρέος μιὰ βροχή, γιὰ νὰ μᾶς θανατώση
Κύθηρ.

Σ τὸν γρέγον ἀρμυνίζουμι, 'ς τὴν ὁστρία πιρπατοῦμι
Μακεδ. (Ὀλυμπ.) || Ποίημ.

Σ τὸ γρέγο ποὺ τ' ἀφέγγαρο δροσίζει μερονύχτι
μακρὸν ξεχύνουν θρόισμα τὰ ὀρθόφηλα πλατάνια

Α. Γιαλούρ., Ἀνθολογ. Η. Ἀποστολίδ, 53. Συνών. β ο ρ ρ α π η λ ι ὡ τ η ς, γ ρ ε γ α λ ᾶ κ ι, γ ρ ε γ ᾶ λ η ς, γ ρ ε γ ᾶ λ ι, γ ρ ε γ ο β ὀ ρ ι, γ ρ ε γ ο υ λ ᾶ κ ι, μέσης.

2) Ὁ βόρειος ἄνεμος Ἀλόν. Λευκ. (Φτέρν.) Προπ. (Κύζ.): Βαστάει γρέος (=πνέει βόρειος ἄνεμος) Φτερν. 3) Ἐκάστη τῶν δύο δοκῶν τῆς στεφάνης τοῦ ἄνω κινητοῦ τμήματος τοῦ ἀνεμομύλου, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ ἄξων αὐτοῦ Αἴμν.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπάν. ὑπὸ τὸν τύπ. Γρέγος Ἀθῆν. Εὐβ. (Χαλκ.) Θεσσ. (Λάρ.) Λέσβ. (Καλλον.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πειρ. Στερελλ. (Ἀφίδν.) Χίος (Καρδάμ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γρέγο Τσακων. (Πραστ.) καὶ Γρέος Κεφαλλ.

γρεγοτραμουντάνα ἡ, πολλαχ. γρεγονδαμ' δάνα Σαμοθρ. γριγοντραμουντάνα Στερελλ. (Ἅγιος Κωνσταντ.) γρεγοτραμουντάνα Α. Παλάσκ. Ὁιοματολόγ. ναυτικόν, 47 Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 116 γρεγοτρεμουδάνα Ζάκ. γρεκοτραμουντάνα Πελοπν. (Ἀργολ.) — Λεξ. Βάιγ. Ἡπίτ. γρεκοτρεμουντάνα Σκόπ. γρεβοτραμουντάνα Θεσσ. (Τρίκερ.) — Λεξ. Βυζ. γρεοτραμουντάνα Ἀμοργ. Ἡπ. (Πάργ.) Θεσσ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σῦρ. γρεοτραμουντάνα Μεγίστ. Πάτμ. Σχινούσ. γρεοτραμουντάνα Καστ. γρεοδραμουντάνα Κάρπ. (Ἐλυμπ.) γρεοτρεμουδάνα Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γριουτραμουντάνα Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gregotramontana* = ἄνεμος μεσοβορρᾶς. Παρὰ Σομ. ὁ τύπ. γ ρ ε γ ο τ ρ α μ ο υ ν τ ᾶ ν α.

1) Ἄνεμος πνέων μεταξὺ γ ρ έ γ ο υ καὶ τ ρ α μ ο υ ν τ ᾶ ν α ς, ὁ ἄλλως μεσοβορρᾶς σύνθηθ.: Ἐφύσουνε γρεοτρεμουδάνα, ποὺ πῆγε νὰ μᾶς ἀσ' κώση μαζί μὲ τὸ καῖκι Κέρκ. Ἀμ' ἀσπίσ' τοῦ χουντάρ', ἅα φ' σήξ' γρεγονδαμ' δάνα (ἀσπίσ' = ἀσπρίση, χουντάρ' = χορτάρι, ἅα = θά) Σαμοθρ. Γύρισε τὴν πλώρη του μιὰ κάρτα ἀπὸ τὴν τραμουντάνα κατὰ τὸ γρέκο. Κι ὅχι τραμουντάνα κάρτα γρέγο, ἀλλὰ γιομᾶτο γρεγοτραμουντάνα Κ. Μπαστ., Ἀλιευτ., 116. || Ἄσμ.

